

staae paa Grundlovens faste Grund. Og, beholde vi denne Grundvold, beholde vi den under den forestaaende Heelstatsordning, da vil den danske Nationalitet være sikket, da vil det danske Folkelig med hver Dag spire frodigere frem, da vil Monarchiet aldrig tabe Charakteren af at være et dansk Monarchie. Og, beholde vi denne Forsatning, og holde vi den selv i Ure, da ville de Lande, der med os skulle udgjøre et samlet Hele, ophøre med ideligen at flue mod Syd, hvor der ikke er meget lovende Udsigter for Folketsfriheden, og efterhaanden vende Blikket op imod os, imod det egentlige Danmark, hvor vi ville haabe, at sand Folkefrihed altid vil finde et gjæstfrit Hjem. Det er efter denne Udtalelse, at jeg vil stemme imod det foreliggende Hovedforslag under Nr. 2.

Schiern: Det andet Forslag, hvorover der idag skal afstemmes, betegnede sig selv igaar at være „et Forslag, der staaer imellem“; saaledes yttrede den ene af Forslagsstillerne sig igaar. Han sagde ved en tidligere Leilighed: „Jeg vil tale for Noget, der maa kaldes en Middelvei.“ Dette giver dette Forslag dets væsentlige Betydning; thi det ligger i den danske Charakter, gjerne at ville gaae en Mellemvei; skøndt jeg nu staaer i denne Sag knyttet til det Forslag, der er blevet betegnet som det videstgaaende til den ene Side, tør jeg for mit Bedkommende forsikre, at ogsaa jeg har søgt heri at gaae en Middelvei. Det er Noget, hvorfor Erfaringen taler, at et Forslag vinder meget, naar det kan betegnes som bestående en Middelvei; det har Erfaringen vist i denne Sag. En af de ærede Forslagsstillere, der deeltog i dette Forslag, stillede saaledes i Efteraaret 1851, da der var Tale om at indgive eller ikke indgive en Adresse, et Forslag til, i Stedet derfor, som en Mellemvei, at tiltræde en motiveret Dagsorden, der tolfede et vist Haab, og som ogsaa strax fik et meget stort Stemmeantal for sig. En af de ærede Forslagsstillere, der i forrige Rigsdag deeltog i dette Forslag, eller i det, der svarede til det nærværende, stillede i forrige Aar et Forslag, der gik ud paa at udtale en vis Bekymring, da der havde været Tale om

at udtale Tillid eller Mistillid til det nærværende Ministerium, og saa fik til Slutningen ogsaa dette Forslag strax et meget stort Stemmeantal for sig. Det er altsaa denne Udtalelse om, at det er en Middelvei, der for mig giver dette Forslag sin egentlige Charakter. Den af de ærede Forslagsstillere, der igaar havde Ordet, er saa bekendt for den Klarhed, der udmarker hans Foredrag, at jeg her i Almindelighed kun nævner dette, for at sige, at jeg ikke har hørt et Foredrag af den ærede Forslagsstiller, som har syntes mig mindre klart end det af ham for dette Forslag holdte, og jeg skulde nu have søgt at begrunde dette, dersom vi ikke havde haft Hensynet til Tiden (Hør). Jeg skal derfor i Almindelighed bede og navnlig bede den ærede Forslagsstiller undskylde, at jeg ikke udførligt søger at begrunde denne min Mening. Men, naar den ærede Forslagsstiller tidligere har sagt: „Ingen af os veed, hvad der kan ske i Fremtiden; Ingen af os veed, med hvilken Kraft og i hvilket Dødblik de slesvig-holsteenske Bestræbelser igjen ville gjøre sig gjældende, og derfor skulde vi sørge for, at ethvert Baand, som kan gjøres gjældende derimod, bliver beholdt“; eller naar han ligeledes har yttret om de slesvig-holsteenske Prætendenter: „De kunne maaskee paastaae, at der ikke er nogen legal Form, hvorunder det, der vedtages, kan gjøres gjældende for Slesvig o. s. v.“; eller naar han ogsaa har sagt: „Vi vide ikke, hvorledes Stormagternes Stilling og Forhold vil være i Fremtiden, naar der muligt en Gang bliver Spørgsmaal enten om Gyldigheden af det nu trufne Arrangement eller en videre Fortsættelse deraf ved at benytte Londonertractatens 2den Artikel“; saa forekommer det mig, at disse Hensyn ikke fuldkomment vel stemme med den Conclusion, hvortil de ærede Forslagsstillere ere komne. Den nævnte ærede Forslagsstiller har gennemgaaet de os Alle bekendte Actstykker og vist, at der i dem, efter hans Mening, Intet er til Hinder for at stille det Forslag, hvortil han med de andre ærede Herrer nu har deeltaget; men det synes mig ikke rigtigt af den ærede Forslagsstiller at argumentere saaledes; thi han har oftere anerkjendt, at imod det Forslag, hvortil andre Rigsdagsmand have knyttet sig,